Р е п у б л и к а С р б и ј а
ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТО бр.3/26
27.04.2026. године
Б е о г р а д
ОЂ/ОЂ

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине

Б Е О Г Р А Д

На основу члана 43. став 2. тачка 5. и члана 331. Законика о кривичном поступку и члана 3. и 4. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

против лица:

АА

Јер постоји оправдана сумња да је:

Дана 30.11.1994. године, на планини Динари, у реону локалитета Равни Доци, општина Ливно, Босна и Херцеговина (БиХ), за време немеђународног оружаног сукоба, који се одвијао у периоду од априла 1992. године до децембра 1995. године, на територији БиХ, између оружаних формација хрватског, српског и муслиманског народа, као заповедник (командир) ..... Оружаних снага Републике Хрватске (ОСРХ), која бригада се придружила ратним дејствима наоружаних формација хрватског народа у БиХ, тј. Хрватском вијећу обране (ХВО), кршећи правила међународног права садржана у чл.3.ст.1.тач.1а) и чл.12.ст.1 и ст.2. Женевске конвенције за побољшање положаја рањеника и болесника у оружаним снагама у рату (I Женевска конвенција) од 12.08.1949. године („Службени лист ФНРЈ“, бр.24/50), којима је одређено да у случају оружаног сукоба, који нема карактер међународног сукоба, према лицима онеспособљеним за борбу услед ране, поступаће се, у свакој прилици, човечно, без икакве неповољне дискриминације засноване на раси, боји коже, вери или убеђењу, полу, рођењу или имовном стању, или коме било другом сличном мерилу, те у том циљу забрањени су и забрањују се, у свако доба и на сваком месту, све врсте убиства заштићених лица, а припадници оружаних снага који буду рањени, уживаће поштовање и заштиту у свакој прилици, с њима ће се човечно поступати и неговати их страна у сукобу у чијој се власти они буду налазили, без икакве неповољне дискриминације засноване на полу, раси, народности, вероисповести, политичким мишљењима или коме било другом сличном мерилу и строго је забрањено њихово убијање и и чл.4.ст.1 и ст.2. тач.а) и чл.7. Допунског

протокола (Протокол II) уз Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба („Службени лист СФРЈ“, Међународни уговори бр.16/78), којима је одређено да сва лица која су престала да учествују у непријатељствима, без обзира на то да ли је њихова слобода била ограничена или не, имају право да њихова личност, част и убеђење и верско убеђење буду поштовани и она ће у свим приликама бити хумано третирана, без икакве дискриминације, а убиство заштићених лица јесте и остаје забрањено у свако доба и на сваком месту, а пошто су припадници Војске Републике Српске (ВРС) св. **ББ,** св. **ВВ,** св. **ГГ** и ошт. **ДД** положили оружје, односно предали се припадницима ....., којим је командовао окривљени, а након изласка наведених припадника ВРС из бараке, припадници ОСРХ су им уз претњу оружјем наредили да легну потрбушке на земљу, са испруженим и раширеним рукама и ногама, што су сви и учинили, осим ошт. **ДД**, који није могао да рашири и испружи обе руке, јер је био рањен у десни лакат, коју рану је задобио непосредно пре предаје од пројектила који су припадници ОСРХ испалили у бараку, у којој су се наведени припадници ВРС налазили, те када је, за сада, непознати припадник наведене јединице ОСРХ рекао: “Имамо рањеног овде, шта да радимо с њим?”, окривљени је наведеном непознатом припаднику ОСРХ, у урачунљивом стању, са умишљајем и свестан забрањености свога дела, издао наређење речју „Убиј“, те је наведени непознати припадник ОСРХ извршио наређење, тако што је опкорачио ошт. **ДД** и из аутоматске пушке испалио у рафалној паљби пројектиле у леђа ошт. **ДД**, који је услед задобијених повреда на лицу места преминуо, а затим је окривљени прислонио врх цеви ватреног оружја на задњи део главе св. **ГГ**, са намером да га лиши живота, од чега је одустао, пошто му је путем радио везе од претпостављене команде наређено да не убија заробљене српске војнике, како би исти могли бити размењени за заробљене хрватске војнике,

- чиме је извршио кривично дело Ратни злочин против рањеника и болесника из чл.143. КЗ СРЈ